

Vilka kunskaper behövs i socialt arbete?

En gråmulen januarieftermiddag var jag inbjuden till boksläpp på Marie Cederschiöld högskola – f d Ersta Sköndal. Här presenterades boken *Personlig professionell utveckling för socionomer*.

Den gråmulna eftermiddagen lystes upp av författarnas glädje och entusiasm. Glädje över att boken äntligen var klar, den har tagit fyra år att skriva, och entusiasm över det fortsatta arbetet med socionomstudenternas personliga professionella utveckling, PPU, som numera är ett led i socionomutbildningen.

Det är en bra och viktig bok. När jag nu har den i min hand tänker jag att den borde ha skrivits för länge sedan. Tänk om vi, förra seklets socionomer, hade haft denna bok att tillgå. Nedtecknad, genomtänkt och bearbetad kunskap om bemötande och förhållningssätt.

Boken är, som jag förstått det, både en dokumentation av PPU-utbildningen och en bok att använda i samma utbildning.

Att det inte räcker med en teoretisk högskoleutbildning för att jobba med människor är måhända inget nytt. Men för att hjälpa människor i svåra livssituationer behövs också praktisk tillämpbar kunskap om hur man förhåller sig och beter sig. Man behöver veta vem man är och hur man uppfattas. Empati, lyhördhet och förmåga till inlevelse är avgörande för att skapa den tillit som är nödvändig i allt hjälpande arbete.

För att man ska kunna tillägna sig och införliva den sortens kunskap krävs reflexion, övning och träning. Genom att utbyta tankar och åsikter lär man sig att förstå sig själv och genom att lyssna tränar man sin lyhördhet och ökar sin empatiska förmåga och förmåga till inlevelse.

I boken diskuteras också begreppet professionellt bemötande. Professionellt, personligt, privat är frågor som ständigt varit och är närvarande i socialt arbete. Att man ska vara professionell, möjligen personlig, men aldrig privat. För min del har jag inte alltid rättat mig efter detta. Och när jag ser tillbaka på mina gamla klienter och familjer kan jag se att många av de bästa resultaten har uppnåtts när jag överskridit gränserna.

Slutligen, sista kapitlet, hur gör man för att orka och att hålla ett yrkesliv som innebär dagliga möten med människor som befinner sig i svåra och ibland helt omöjliga livssituationer.

Boken vänder sig inte bara till studenter utan också till yrkesverksamma. Den bör vara användbar i vidareutbildning och handledning och bör också kunna vara till nytta och glädje i andra människovårdande yrken.

Det finns förstås skäl att fundera på hur socialarbetare i dagens alltmer byråkratiska och regelstyrda arbete ska få utrymme och möjlighet till personlig och professionell utveckling.

Och hur de som är satta att organisera, vidareutveckla och leda arbetet ska omfattas av insikten att socialt arbete inte är att handlägga ärenden utan att möta människor.

Gun-Lis Angsell

Personlig professionell utveckling för socionomer

Natasja Andersson Elmtoft och Anna Whitaker

Liber förlag

Natasja Andersson Elmtoft är adjunkt och magister i socialt arbete och Anna Whitaker är lektor och docent i socialt arbete. Båda verksamma vid Institutionen för vårdvetenskap vid Marie Cederschiöld högskola.